

Kommunizmus áldozatainak emléknapja Salgótarjánban.

1./

Elévülhetetlen bűncselekmények
nool.hu

Tisztelt Jelenlévők! Tisztelt Emlékezők!

Kérem, engedjék meg, hogy rendhagyó módon a mai megemlékezést egy viccnek induló történettel, de a valóságot nyíltan bemutató visszaemlékezéssel kezdjem.

„Sztálin halála után nem sokkal tréfásán megkérdeztem egyik kedves kollégámat: tudod-e Pista bátyám, miért temetik el Sztálint hason fekve? Hogy továbbra is nyalhassad a fenekét!

Jót nevettünk, senki sem hallotta egyébként, mert ketten voltunk csak a tanári szobában. A nagyszünetben a csoportban beszélgető tanárnőnek elmondta, az Imrétől milyen jó viccet hallott. Ez pénteken volt, már aznap délután a tanári kar minden tagját bevitték az ÁVÓ-ra, kihallgatásra. 25 pedagógust. Végül már csak arra voltak kíváncsiak, kitől indult el ez a vicc. Este jöttem értem a szokásos fekete kocsival, bevittek, ott voltam magánzárkás 2 hónapig. Ezalatt kiverték a jobb szemem, jobb fülemre megsüketültem, 12 fogamat verték ki, és tüdővérzést kaptam, állandóan hánytam a vért. Végül is kérésemre orvos nézett meg, 3 méterről táv-vizsgálatot tartott, látta igen rossz bőrben vagyok. Kaptam is aznap 1 szem aszpirint fél pohár vízzel és aláíraták velem 3 példányban, hogy orvosi ellátásban és gyógyszerelésben részesültem, gondolom, hogy el tudjanak velem számolni. Másnap átvittek a börtönbe, ahol a börtönorvos magánzárkába tett, látva súlyos tüdőbajomat. Hamarosan rám húzták a 4 év elzárást, amit le is töltöttem.

Tisztelt Emlékezők!

1947. február 25-én koholt vádak alapján a Szovjetunióba hurcolták és életfogytiglani börtönbüntetésre ítélték a Kisgazdapárt titkárát, Kovács Bélát. Számára is Sztálin halála adott reményt, azonban szabadulására még 2,5 évet kellett várnia. 1955 novemberében került haza, azonban további 6 hónapot töltött magyar börtönben, itt még brutálisabban bántak vele: verték, kínozták és megalázták az amúgy is megtört Kovács Bélát.

A politikus letartóztatásával és elhurcolásával nyíltan kezdetét vette egy olyan eltervezett folyamat, mely a kommunista párt a totális diktatúra kiépítése felé haladt.

Ma, február 25-én a kommunista diktatúrák áldozatainak emléknapján azokra emlékezünk, akik az akkori rendszer halottai, mártírjai és elszenvedői, vagy azok hozzátartozói. Voltak, akik ténylegesen ellenszegültek a rendszernek, voltak, akik semmiről sem tehettek, de egy koncepciós per részesei lettek, vagy még bíróság előtt sem álltak, csak egyszerűen elhurcolták őket az utcáról,

lakásukról vagy a munkahelyükről. A sor vége láthatatlan, hiszen még maguk a kommunisták sem voltak biztonságban. Felsorolni sem lehet, hogy mennyi vér tapad kommunista diktatúra kiszolgálói kezéhez.

Megannyi embertelen testi és lelki kínzás, a besúgások, a nők és lányok tömeges megerőszakolása, a kitelepítések és a padlássöprések, a beszolgáltatások, az elhurcolások, a koncepciós perek, a GULAG és malenkij robot, az internálások és bebörtönzések álltak a mindennapok központjában.

Február 25-én rájuk emlékezünk. Az áldozatokra, a mártírokra, a hősökre és azok családtagjaira...

Emlékezzünk a salgótarjáni plébánia papjaira, akiket pusztán vallásuk miatt 1950. május 13-án hurcoltak el szeretett plébániájukról.

Felidézhetjük a katolikus egyház lefejezését, Mindszenty József bíboros bebörtönzését, kínvallatását –

Gondoljunk a nógrádi kivégezettekre: a pásztói Alapi Lászlóra és Geczko Istvánra, a rétsági laktanyában szolgáló Pálinkás (Pallavicini) Antal őrnagyra. Azokra, akiknek halálos ítéletét életfogytiglanra módosították, vagy külföldre menekültek: Mlinarik István, Juhász Aladár, Magyar Pál, Tóth Miklós és Kiss Antal.

Gondoljunk az acélgyári nemzetőrökre, Hargitay Lajosra és Hadady Rudolfra, akiket a pufajkások agyonverték, majd félholt testüket az Ipolyba lőtték. Ábel Lajos és a Dovicsin János a kínzások, vallatások következtében hunytak el.

Emlékeztünkben élnek a salgótarjáni sortűz áldozatai... és mindazok, akiket a karhatalmisták rémtettei kísérték végig egész életükben.

Tegyünk róla, hogy a múlt borzalmai felszínre kerüljenek! Feladatunk, hogy BOSSZÚVÁGY NÉLKÜL emlékezzünk és emlékeztessünk a kommunisták által elkövetett gaztettekre!

Nemere István szavaival búcsúzom:

„A kommunizmusnak két nagy ellensége a valóság és az igazság. Ezekkel soha, sehol nem bírta és nem bírja felvenni a harcot, előttük mindig kapitulál.”

Köszönöm megtisztelő figyelmüket

Bodó Mónika Nógrád vármegye Pofosz elnöke,
1956 Öröksége Alapítvány elnök helyettese

2./

Budapest XIV. kerületi Bosnyák téren, a Pádai Szent Antal templom homlokzatán

Koszorút helyezett el: Boldog Meszlényi Zoltán vértanú püspök emléktábláján:

Veszelyovszki Balázs 1956 Öröksége Alapítvány kurátora

és

Február 25-én

Rózsa András Zugló polgármestere kíséretével néma főhajrával emlékezett az áldozatokra.